

MODNÍ SVĚT.

9156. — Damská zástěra. — Velkosti: Malá, prostřední, velká. — Jest třeba 4½ yardu 36-palcové látky pro prostřední velkost.

9272. — Šaty pro dívky a malé ženy. — Velkosti pro 14, 15, 16, 17 a 18-leté. Jest třeba 6 yardů 36-palcové látky pro 16-leté.

9261. — Šaty pro dívky. — Velkosti pro 4, 6, 8 a 10-leté. Jest třeba 3½ yardu 27-palcové látky pro 8-leté.

Čís. 8876. — Dětské šatečky. — Velkosti pro 1, 2, 3, 4 a 5-leté. Jest třeba 2¾ yardu 36-palcové látky pro 3-leté.

Každý, kdo sobě předplatí na některý z našich listů, obdrží jeden módní vzorek — stříh úplně zdarma. Další vzorky za 10c jeden.

SHLEDÁNÍ.

Napsal Alois Dostál.

Už s večerem vracel se žebřák Lukeš do své domovské obce, kde v obecní pastoušce spal a odpočíval vždy po delší výpravě po okolí. Pravidelně, když posledním soustem zahnal hlad a posledním krejcarem ukojil poněkud v hospodě žízn, omotal onucemi nohy, vzal hůl, přehodil mošny přes hlavu, narazil čepici přes uši a podnikl novou cestu dědinami, samotami v lesích, mlýny u potoků; tu se obživil, jinde zastrčil chléb do brašny, vespál mouku do režného pytlíku a pentz zavázal do cípu šátku. Bral všechno, ale peníze nejraději — za ně lze koupiti, co hřálo v útrokách. Přespál v chlévěch i za kamny a obcházel tak dlouho, až měl kabely naplněny, kapsy ukmýtny a v šátku trochu peněz. Potom jako sýseľ stahoval se do svého brlohu, do pastoušky v Loniech, kam příslušel.

Nebyl tu jediným obyvatelem; i jiní hledali ve starém tom baráku útočiště. Přicházeli tam stonati i umírat, byli do rodné obce přiváděni a tam ubytováni ve velké světnici; málo kdy vytopené, zřídka větrané a jenom tehdy poněkud uklizené, měli-li tu obvodní lékař nějakou prohlídku.

Který kout obyvatele pastoušky opanoval, tam byl, na kterém ložili ulehli do hadrů, v tom se vespál, aby ráno putoval dále nebo úprkem utíkal z obce, která o chudé příslušníky pramálo pečovala.

Léto bylo, když Lukeš opět zavítal domů. Počítal, že vydrží se stravou deset dnů. Nečekaně ani střídku chlebovou, potom z ků-

rek navaří polévku, z mouky nadělá plácek i knedlíků. Jenom peněz by mělo býti více na čtvrtku kořalky ráno, v poledne a večer. Snad se nahodí hlídání u hrachu nebo v sadech, aby nebylo třeba brouzdati se okolím, kde je v létě více zavřených než otevřených dveří.

Těšil se na odpočinek a při dobré šedesátce také ho potřeboval. V mladších letech pracoval, vedl pořádný život s manželkou Kateřinou; protloukali se po panských dvorech, dělali na tratích, u hospodářů, ale chytil se kořalky a počal pustnouti. Při Lukeš, pila žena; do jejich manželského života vetkán klín nespokojenosti, různé a svárů. Rozeházeli se, o pět se setkali, aby se pohádali, porvali se a zase křídly se jejich cesty životem.

K staru žebřák oba, ale Kateřina držela se více měst, kde se jí lépe vedlo. Tu a tam něco přinesla paničkám, za služku umyla chodbu a také postála v postranní ulici s nataženou suchou rukou. Do lékárny donesla z lesů kořeni, chodila na houby, přespála v krajině ve dvorech za městem. O mužě starala se nejméně, jako on nestaral se o ni.

Ani druh o druhově smrti by nezdělal.

Lukešovi zřídka přišla žena na mysl; nestál o ni, musil by jí živiti, dělit se s ní o skývu těžce sehnanou. Ať zůstane každý na svém místě mezi svými dobrodruhy!

Lukeš vešel do pastoušky, u níž se nikdy dvě nezamýkaly. Kdo by tam o bral? Bylo už šero. Vyhledal svůj kout, kde měl pelech i starou truhlu na chléb. Ta šerovotivá truhla zle po komisi zůstala a Lukeš se jí zmocnil. —

Sloužila mu za spížírnu, stůl i stoličky. Na ni sedal a spravoval si šat, na ní pojídal hubený oběd. — Když zde kněz zaopatřoval těžce nemocného, Lukešova truhla pokrytá šátkem, sloužila malou chvíli za oltář. Stolu v pastoušce nebylo.

Naproti oknu, od zimy posud polozakrytému vyschlým mechem, Lukeš rozdělával vyžebřané věci. Chléb hned vpouštěl do truhly, vařivo sypal do sáčku, brambory vylovené z kapes vpustil na utlučenou pádu, v níž byla pro ně vyhloubenina, peníze zastrčil do hadrů do peřech, aby je měl při spaní pod hlavou, mouku vsypal do starého hrnce. Spokojen byl s touto almužnou. Však se pro ni nabrousil ode vsi ke vsi, od stavení ke stavení! Nejednou musil užiti hole proti psům, spolknouti perné slovo, výčítku, jinde byl vyháněn, četníkem zastavován, strážníky vyslýchán, do své domovské obce odkazován. I do šatky se dostal a noc v ní přespál na holé zemi. Bylo tedy každé toto sousto zaslouženo, těžce dobyto, mnohokrát omluveno.

Lukeš si byl vědom těch námah, strastí i hořkostí, jež vytrpěl na těch cestách za lidským milosrdenstvím. Velikým byl by jeho nepřitelem, kdo by na ty dary sáhnouti chtěl. Už se těšil Lukeš na pohovu, na odpočinek. Středně bude živ, jen aby mu ta potrava dlouho potrávala.

Dopadlo víko, žebřák byl hotov s rozřídováním. Ještě při svlékání našel skrojek chleba, jenž mu zajel kamsi pod podšívku. Neotevřel už truhlu, ale položil skrojek na okno. Jen ještě odbalil nohy a už ležel na slámě, do níž se zabodil. Spokojeně se protáhl a oddychnuv si, projevoval libost nad tím, jak se mu dobře leží ve "svém". Ráno se bude vyhřívati před pastouškou, jako před vlastním palácem.

Nestaral se, má-li nebo nemá-li tu spoluobyvatele. Zde se vyspalo mnoho chudých lidí; přišli a odešli, strážník je sem dodal, když na noc v Loniech uvízl, bez přístřeší, tu i mnohdy umřeli a odvezení byli v černé rakvi vozkou, který ráno nejdříve jel mimo. I četníci tu časem hledali podezřelého člověka. Jiní příslušníci se dovílekli sem, do domovské obce, aby tu postonali, těžce churavějící sem byli dovezeni, aby jinče pro obec nedělali útrat. Jen když takový ubožák nekřičel a jiných ze spaní nebudil! Vzdechů jeho nebylo dbáno. Jen pitné vody mu podali.

Nevěděl Lukeš o přírůstku v pastoušce a klidně usinal po dlouhé cestě. Počalo se mu zdáti, že je boháčem, že udílí chudšasům hojně almužny. Než pojednou vyrušen byl šustem na protějším loži. Postava ona slézala a shrbeně blížila se k jeho truhle.

"Zloděj!" pomyslí si Lukeš. — Jindy by se zachechtal, že žebřák okrástí chce žebřáka, ale teď se nesmál — vždyť má svoje poklady, vyprošený chléb, namíchané vařivo, brambory, mouku, ano i peníze. To by už stálo za ukradení. Ale Lukeš nemínil z toho vydati ani skývy, zvláště ne zloději. Tvrdou kárku pohodil psu, tak žebřákové drotaře pozval k nabýným hodům, za kamaráda platil, a le zloděje nemůže podporovati.

Spáněk i mlý se Lukeš opustil. Jako dravec z doupké hleděl v šeru na tu osobu, přilízel se po udupané zemi. Ten člověk nemá do brých úmyslů. Míří k truhle, po kolenu se plíží. Buď nemůže dobře choditi nebo nechce, aby nebyl prozrazen. Kdyby poprosil, kdyby se přiznal, že má hlad — ale takhle!

Zloděj už sahál na truhlu a nadevlekl víko, na něm nyní leželo několik Lukešových hadrů. — Žebřák čekal na rozhodnou chvíli, pojednou však prudce seskočil a jako dravec zatnul ruce kolem hrda škádeovce.

"Ty mně budeš ujdáti chlebě! Pro tebe jsem prosil, se vládeľ, na máhal! Zloději jeden, chceš okrást žebřáka? Proč také neprositi za almužnu jako já? Lidé by ti dali! Ale chceš přijíti k hotověmu!"

Lukeš škrtl zloděje, držel ho za hrdlo a smýkal jím po zemi. Ale i chycený se bránil, rukama zajel do starcových ředín a rval je. — Hlasu nemohl vydati, jenom v něm chřelo a vyrážel nesrozumitelné zvuky. Tak se rvali a kouleli, až při tom zakopli do truhly, do lo-

ží a rozbili hrnce na vodu u dveří.

"Zabiju tě, abys neokrádal chudáka! Duši z tebe vyhrkám!"

"Ty . . ." Více nemohl rvaný člověk ze sebe vypraviti. Už zase jenom chřel pod rukama rozezlenného žebřáka.

Znovu se váleli, potýkali o skývu chleba, strhli stoličky. Ven záležal ten zápas, na návisi byl slyšeti hluk. Lukeš láteřil, jeho protivník, patrně slabší, podléhal a jenom chřel.

Strážník s radním šli mimo pastoušku a nasloucheali. Pojednou vjel do nich úřední duch; chtěli zjednatí pořádek — strážník rozžal lucernu a přímo kráčeli do pastoušky. Tam zjevilo se jim příšerné divadlo. Jako klubko kouleli se dva lidé; tu ležel utržený čár, tam hrst ředin, voda tekla po podlaze, truhla odstrčena do prostřed světlnice.

"Co se zde děje? Jaká to výtržnost?" přísně začal radní.

"Tento nebo vlastně tato mně chtěla ukrásti, co jsem si vyžebřal."

Nyní teprve Lukeš poznal, že se rval po tmě ne s mužem, ale se ženou. Tato žena, byvší Lukešem puštěna, prudce odskočila od něho.

"A víš, komu jsi nechtěl dopřati sousta chleba? Svě ženě! — Před večerem nám ji dodali do domovské obce. Už je v městě omrzela."

Lukeš ustrnul — o tom neměl ani zdání. Odstoupil ke svému peřechu, vzal skrojek chleba s okna a pošal hladové ženě: "Tu máš, jez!" Fekl.

Jeho žena váhala, ale posléze přece po chlebě vztáhla hubenou ruku.

Radní a strážník se smáli. Odcházejíce, pravili: "Manželé Lukešovi oslavují po delší době shledání. Jen aby nám tu dlouho nezůstali!"

Tentokrát Lukeš dlouho si nehoval; zásobu potravin pomohla mu strávití jeho žena. Když se poněkud zotavila, zase vlekla se do města, a Lukeš vypravil se na žebrotu do okolních dědin.

Musil vyslechnouti často výčítku: "Ale, člověče, vždyť jste tu byl před nedávnem!" říkali mu lidé.

Nevěděli, že Lukeš tentokrát hostil v pastoušce svou ženu.

Zkušenost je nejlepší učitelkou. Je to staré pořekadlo, jehož pravdivost všude se uznává. Pan Jean Mizic z Yukon, W. Va., připomíná to v následujícím dopise: "Z osobní zkušenosti jsem přesvědčen, že Dra. Petra Hoboko vyniká nad každou jinou lékařskou přípravku. Rád bych měl pro něj jednateleství v tomto poštovním distriktu, ne pro ten výdělek, co je v tom, ale k vůli tomu dobru co mohou svým spolublížním udělati."

To je chvalitebná pohnutka, jež pohná mnohé muže a ženy přimouti jednateleství pro Dra. Petra Hoboko. Skoro všichni jednatelesté pro tento starý časem vyzkoušený bylínový lék sami zakusili obdivuhodné zdraví dodávající síly této přípravy a jsou tudíž jejími nadšenými příznivci.

Dra. Petra Hoboko neprodává se v lékárnách. Je vložován lidem přímo, skrze zvláštní jednatele ustanovené majiteli, Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 19—25 So. Hoynes ave., Chicago, Ill.

PŘÍMORSKÝ TEXAS.

Mám v prodeji tisíce akrů krásných zařízení a vzdělaných farrem, lesů a surových prajirních pozemků ve středním a přímořském Texasu za mírné ceny a na lehké splátky. Pište si o český pozemkový popis Texasu a o seznam a ceny pozemku, které pošlu zdarma na požádání. Pište na: JOS. DĚDEK, Rotenberg, Tex.

Hoši - Pozor!

Hodinky zdarma! Snadno získat. Každý dává produkt věc za 10c, majitel ceny 75c, kterého každý potřebuje. Prodejte 16 balíčků přípravy na černý inkoust, každý balík utěluá kvart zaručeného inkoustu, po 10c balík. Pak sám odešlete \$1.50 a dostanete hodinky zdarma poštou vyplacené. Pište si dnes o inkoust, neb ten první a každý poštou, dostane 5 balíčků zdarma. Inkoust zasílem pošlou. A. H. Vikla Co., New Prague, Minn. 12-17

Pište nám dnes

a my vám obratem pošty zašleme náš cenník našich piv a zvláště náš vyhlášené silivky

extrakt z nejlepšího sladu a pepsinu, uznávaný a doporučovaný věhlasnými lékaři jakožto **krvesílitel**. Zvláště pro kojící matky a těžce pracující osoby, jakož i pro chudokrevné lidi vůbec nemá sobě rovna. (Nechte láhev ochladit než ji použijete.) Každá láhev pasteurizovaná se nikdy nezkaží. Peptomalt by měl být užíván v každé rodině. Též zasíláme naše **MAGNET**, pivo v láhvích. Český výrobek z českého chmele. Všechny dotazy s ochotou odpovídáme. 491f

Atlas Brewing Co.,

BOTTLING DEPARTMENT

J. F. Roušar, říditel. CHICAGO, ILL. 2120-40 Laflin ul.

Hledáme jednatele v každém městě — lékárník neb hostinský.

HUGO F. BILZ,

doručovatel Jettrova "GOLD TOP" lahvového piva

Telefon Douglas 542. Ind. A-1542.

Objednejte sobě bednu tohoto věhlasného piva. Mám na skladě největší staré kořalky, stará vína, doutníky a likéry yéhoho druhu. — Vše za nejnižší ceny.

Jetter's Brewing Co. pivo se čepuje.

Pamatujte sobě číslo 1324 Douglas St., východo-severní roh. Úřadovna 117 již. 14. ul.

HUGO F. BILZ, OMAHA, NEBRASKA.

Frank Svoboda,
umělecký závod

POHÁNÍKOVÝ

Největší
sklad pomníků
ve Spojených Státech

1417 South 11 th Street
Phone Doug. 3444
1215-25 So. 13th Str.
Phone Doug. 1872

Nejlepším místem k nakupování stavebního dříví, jest česká dřevařská ohrada,

Chicago Lumber Co.,

na 14. a Marcy ul., Omaha, Neb. 491f

Čestí prodavači Vás vždy ochotně a vzorně obslouží.

Nepotřebují býti Vaše pokoje nově vypapírovány anebo dům Vaš nově obarven? Jestliže ano, pak zadejte ihned práci tu

FRANK LANGPAULOVÍ,
majitel pěkně zařízeného obchodu nástěnným papírem, barvami, sklem olejem v ČÍSLE 1261 So. 13. ST. OMAHA, NEBR.

Jeho v pboru tomto dlouholetá zkušenost a pochvalná pověst úplnou Vaši spokojenost zaručují. Na skladě najdete velký výběr nejnovějších vzorků krásného nástěnného papíru, různých barev, vartnířů, obojů, štětů a skla všech velikostí. — V každém případě neopomeňte jej navštívit. 36-1f

FRANK YUN
vlastní čistá a hojná zásobený

řeznický a uzenářský obchod
v čísle 2206 již. 16. ul., OMAHA.

Bohatý výběr žerstvého masa, nejlepší jakosti a za ceny nejnižší. Všecké výrobky uzenářské též se té nejlepší povostí. Objednávky možno udělati telefonem: Douglas 3422.

Metz Bros. Brewing Co.

Telefon Douglas 119

Vaří a lahvuji vyborné jen pivo.

Můžete se na tento starý a osvědčený závod spolehnouti.